

ΘΩΜΑΣ Γρήσχαμ, ἔμπορος Ἀγγλος. Οὗτος ἔκτισε τὸ Αυτόνομον πανεπιστήμιον τὸ 1579.

ΘΩΜΑΣ ὁ Μάγιστρος, ὁ μετονομασθεὶς διὰ τοῦ μοναχικοῦ τοῦ σχήματος Θεοδουλος. Ἦτο γραμματικὸς, ῥήτωρ καὶ χαρτοφύλαξ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου. Μετὰ δὲ ταῦτα παρατήσας τὸν κόσμον ἀπήλθεν εἰς μοναστήριον, ὅπου ἀπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη.

Τούτου τὰ συγγράμματα εἶναι α. ἔκλογαὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων κατ' ἀλφάβητον· β. ἐγκώμιον εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. γ. λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ τέσσαρες. δ. ἐπιστολαὶ ὀκτώ. ε. βίοι Πινδάρου, Εὐριπίδου καὶ Ἀριστοφάνους. Εξῆ περὶ τὸ 1327. Μ.Χ. Ἐξεδόθησαν ἐν Γώμῃ τὸ 1757. καὶ ἐν ἄλλοις πόλεσι.

ΘΩΡΥΚΙΩΝ, δεσμοτελώνης τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ νήσῳ Αἰγίνῃ. Τοῦτον ἀναφέρει εἰς τὰς κωμῆδίας του ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης.

I

ΙΑΔΜΩΝ, Σάμιος, υἱὸς τοῦ Ηρακλεπόλεως, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο δούλος ὁ μυθοποιὸς Αἴσωπος. Ἡρόδ.

ΙΑΚΩΒΟΣ Ερβας, ἐράσμιος θεολόγος τῆς Ἀγγλίας. Εξῆ τὸ 1758. Μ. Χ.

ΙΑΚΩΒΟΣ ὁ ἀδελφός, υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, ὁ ἔχων καὶ τὸ ἐπώνυμον Ἰούδος. Ἐχρημάτισε πρῶτος ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων. Σώζεται παρὰ τῆς θείας Γραφῆς μία ἐπιστολή του, καὶ τινὰ ἄλλα. α. εὐαγγέλιον περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου. β. εὐαγγέλιον περὶ τῆς νηπιότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποδίδεται καὶ εἰς τὸν Πέτρον, εἰς τὸν Ματθαῖον ἢ Θωμᾶν, γ. μία λειτουργία. Ἀπέθανε τὸ 62. Μ.Χ. Τὰ εὐαγγέλια ἐξεδόθησαν ἐν τῷ κώδικι του Φαβρικίου, ἡ δὲ λειτουργία τὸ 1560. ἐν Παρισίοις ὑπὸ Κλαυδίου.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ, περίφημος φιλόσοφος νεοπλατωνικός. Κατήγετο ἀπὸ μίαν ἐπίσημον γενεάν τῆς Χαλκίδος, εἰς τὴν καίλην Συρίαν. Ο Σουΐδης τάσσει αὐτὸν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· πρὶν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Καισαρικήν αὐλήν ὁ μαθητὴς του Σώπατρος, ἐδόθη εἰς τὴν Πλατωνικὴν φιλοσοφίαν. ἔῤχε διδάσκαλόν του τὸν Πορφύριον καὶ ἔλαβε μεγάλην ὑπόληψιν. Ο Κίσαρ Ιουλιανὸς ἔλεγεν ὅτι, ἦτο κατώτερος τοῦ Πλάτωνος μόνον κατὰ τοὺς χρόνους. Ἡ ἀγιότης καὶ θαυματουργικὴ του δύναμις ἠΰξησε τὴν πρὸς αὐτὸν τιμὴν περισσότερον, ὥστε ὠνομάζετο καὶ θαυματουργός. Αὕτη ἡ φήμη καὶ ἡ πολυμάθεια τοῦ ἀνδρός, συνήθροισαν εἰς αὐτὸν πολλοὺς μαθητὰς πανταχοθεν. Ο Φαβρίκιος ἐξέδωκεν ἓνα διεξοδικὸν κατάλογον τῶν συγγραμμάτων του, ἐξ ὧν τα

αλλείσα έχάθησαν. Τὰ σωζόμενα δὲ εἶναι α'. περί μυστηρίων τῶν Αἰγυπτίων, πὸ ὁποῖον πραγματεύεται περί θεωρίας τῶν ἐθνικῶν, καὶ ἐξηγεῖ τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὴν Θεολογίαν. β'. περί τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πυθαγόρου βιβλία δέκα. Τὸ περί μυστηρίων ἐξεδόθη μετὰ σημειώσεων ἐν Οξωνίᾳ τὸ 1678, ὑπὸ Θωμᾶ Γάλλε. Τὸ περί τοῦ βίου τοῦ Πυθαγόρου μετὰ σημειώσεων καὶ ἐπιδιεικνύσεων ἐν Αμσελοδάμῳ τὸ 1707. Η εἰσαγωγικὴ εἰς τὰ Αριθμητικὰ καὶ Βιβλημιατικὰ διδασκαλία ἐν Αρνεμιά τὸ 1668. Τὰ δὲ θεολογούμενα τῆς Αριθμητικῆς του ἐν Παρισίοις τὸ 1543.

ΙΑΝΟΣ, βασιλεὺς ἀρχαιότατος ἐκεῖνου τοῦ μέρους τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ἔπειτα ὠνομάσθη Λάτιον.

ΙΑΟΣ, ἐνδοξος αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας. Οἱ Κινέζοι λέγουσιν ὅτι ἦτον ὁ νομοθέτης των, καὶ ὅτι ἦτο τὸ παράδειγμα ὅλων τῶν ἡγεμόνων. Ἐκάλησεν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον τὸ 2357. Π. Χ. καὶ ἔλαβε τὸν Κύμα διὰ διάδοχόν του. Ἀπ' αὐτὸν ἤρχισεν ἡ ἱστορία τῶν Κινέζων νὰ ἦναι βέβαιος ὅτι, διηγεῖται αὐτὸς ὁ πρίγγιψ εἶναι μυθῶδες καὶ ἀβέβαιον.

ΙΑΠΤΕ, υἱὸς τοῦ Δαιδάλου, ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν, καὶ ὠνόμασεν ἐκ τοῦ ὀνόματός του ἐν μέρος αὐτῆς Ἰαπυγίαν. Στράβ.

ΙΑΡΒΑΣ, βασιλεὺς καὶ ἱερεὺς τῆς Γετουλίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν. Οὗτος βίασας τὴν Διδῶ, ὡς λέγεται διὰ νὰ τὴν λάβῃ εἰς γυναῖκα, ἐγένεν αἴτιος τῆς αὐτοχειρίας του.

ΙΑΣΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Λυκούργου ἀπὸ

τὴν Ἀρκαδίαν, ὅστις ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Κλυμένην, θυγατέραν τοῦ Μωνίου, καὶ ἐγέννησε τὴν Ἀρκάδα.

ΙΑΣΩΝ, Ἕλληνα ἀπὸ τὸ Ἄργος, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως. Ἐγραψεν ἀρχαιολογίαν τῆς Ἑλλάδος βιβλία τέσσαρα, Ἱστορίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου μέχρι τῆς ἀλώσεως τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου, πατρὸς τοῦ Κασάνδρου.

ΙΑΣΩΝ, ἐνδοξος στρατηγὸς Ἕλληνα. Ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τούτου 40. ἦρως ἐπὶ ἐστρέψαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τὴν Κολχίδα καὶ ἔφερον ἐκεῖθεν τὸ χρυσόμαλλον δέρα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΓΑΣΩΝ, υἱὸς τοῦ Μενεκράτους, Γόδιος φιλόσοφος μαθητὴς καὶ διάδοχος εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Πυσειδωνίου φιλοσόφου. Ἐγραψε βίους τῶν ἐνδοξῶν φιλοσόφων. Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς γῆσου Ρόδου.

ΓΑΤΡΟΚΛῆΣ, Ἀθηναῖος, ὀπαδὸς καὶ πιστὸς Φιλίππου βασιλέως τῶν Μακεδόνων. Δημ.

ΙΒΥΚΟΣ, περίφημος ποιητὴς Λυρικὸς Ἕλληνα. Ἐκ τῶν ποιημάτων του μόνον τινα λείψανα σώζονται. Ἐζη τὸ 540. Π. Χ. Ἀπέθανε δολοφονηθεὶς ἀπὸ λησῆς.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ὁ Θεοφόρος. Λέγουσι δὲ, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἐπειδὴ ἐσήκωσεν εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Νύραν πόλιν τῆς Σαρδινίας. Ἐτάθη ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας, καὶ ὑπέφερε τὸν μαρτυρικὸν θάνατον. Ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ ἐφέρθη εἰς τὴν Κωμῆ δέσμιος, καὶ ἐπροσάχθη νὰ θηριομαχῆται.

ση, καὶ οὕτω κατεργάσθη ἀπὸ τοὺς λέοντας τὸ 55. Μ.Χ. Σώζεται μέγας ἀριθμὸς ἐπιστολῶν του, τὰς ὁποίας ἐσύναξεν ὁ Πολύκαρπος, ἐξ ὧν τινες κρίνονται ὡς νόμι, μία πρὸς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, καὶ μία πρὸς τὴν παρθένον Μαρίαν, καὶ ἄλλας πρὸς ἄλλους. Φέρονται εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας δύο ἐκδόσεις διάφοραι, διό καὶ φιλονεικοῦσιν οἱ κριτικοὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς γνησίως ἐκδόσεως. Τα σωζόμενα ἐξ αὐτῶν ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ ὑπὸ Ουαλεντίου ἐν Διλέσβη τὸ 1557. καὶ Ἑλληνολατινιστὶ μετὰ σημειώσεων, ὑπὸ Γουλιέλμου Μοσελίου ἐν Παρισίαις τὸ 1558. καὶ ἀλλὰ τὸ 1566. 1644. 1646. 1680. καὶ 1109.

ΪΔΑΪΟΣ, Ρόδιος, υἱὸς τοῦ Λισοῦ, περίφημος ποιητῆς, ὅστις ἐμίμηθη μεγάλως τὸν Ὀμηρον. Συνέγραψε ποιήματα τῆς Ρόδου.

ΪΔΟΜΕΝΕΪΣ, περίφημος καὶ ἀνδρεῖς Ἕλληνας, υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ ἀπόγονος τοῦ Μίνως βασιλέως τῆς Κρήτης. Οὗτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον μετὰ 80. πλοῖα, καὶ ἐπολέμησε μετὰ μεγίστην ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, καὶ ἐφόνευσε καὶ πολλοὺς ἐπισήμους Τρωαδίτας. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος, ὑπέπεσε καὶ αὐτὸς, καλῶς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες εἰς μεγάλην τρικυμίαν, καὶ πρὸς σωτηρίαν του ἔταξεν εἰς τὸν Ποσειδῶνα νὰ θυσιάσῃ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσαι, ἅμα φάσῃ εἰς τὴν Κρήτην. Πρῶτος λοιπὸν ἄνθρωπος ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ ἠγαπημένος του υἱός, τὸν ὁποῖον καὶ ἐθυσίασεν εὐθὺς κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν

του· ἀλλ' ἐδιώχθη ἀπὸ τοὺς Κρήτας ὡς σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Φεύγων τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ του ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε τὴν πόλιν Σαλεντίνην, διοικήσας εἰς αὐτὴν πολὺν καιρὸν μετὰ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

ΪΕΖΕΚΙΪΑ, υἱὸς τοῦ Βονός ἐξ ἰσραηλικοῦ καταγόμενος γένους. Ἐγεννήθη τὸ 624. Π.Χ. ἐπροφήτευσεν περὶ Χριστοῦ περὶ τὰ 572. Εὐρέθη μετὰ τῶν αἰχμαλώτων ἐπὶ τοῦ Ναβουχοδονόσορος, μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωακείμ, τὸ πέμπτον ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ τριακοσὸν τῆς ἡλικίας του. Ἰσραὺς ὧν ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτὸν τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐδιωρίσθη προφήτης. Λέγουσιν ὅτι ἐφρονεῦθη ἀπὸ τινος τοῦ γένους του. Περί δὲ τοῦ τάφου του διηγοῦνται ἐξαίσια. Ἡ προφητεία του τάσσεται μετὰ τῶν μεζόνων προφητῶν. Ρῆσεις τινες ἀναφέρονται ἀπὸ παλαιούς, αἱ ὁποῖαι ἐν τοῖς κανονικοῖς δὲν εὐρίσκονται.

ΪΕΡΆΔΗΣ, Σπαρτιάτης, Ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος ξένου μετὰ ποίαν ποινὴν ἐπαιδεύοντο εἰς τὴν Στάρτην οἱ μοῦχοι, καὶ παρατηρήσας ὅτι ὁ Λυκούργος δὲν ἐδιόριζεν εἰς αὐτοὺς καμμίαν παιδείαν, ἀπεκρίθη, ὃ φίλε εἰς ἡμᾶς δὲν ὑπάρχει τοιαύτη κακία. Ἀλλ' ἐὰν τύχη ἐπανέλθῃ ὁ ξένος, εἰς ποίαν ποινὴν θέλει ὑποβληθῆ; Νὰ δώσῃ ἕνα βούν, ἐπανέλθῃ ὁ Ἰερὰδης, ὅστις ἰσάμενος πέραιεν τοῦ ἔρους Ταυγέτου, νὰ ἡμπορῇ νὰ πίνῃ νερὸν ἀπὸ τὸν ποταμὸν Εὐρώταν. Ἐγένετο ὁ ξένος λέγων, ὅτι τόσος μέγας βούς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῆ. Πῶς λοιπὸν. εἶπε θέλεις νὰ ὑπάρξῃ

μοσχοία εἰς τὴν Σπάρτην, εἰς τὴν ἑποί-
κων αἰ τρυφαί, τὰ πλούτη καὶ ἡ ἀπό-
λεια καταφρονουῦνται;

ΙΕΡΑΣ, ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Εζεκίου· ἔζη
τὸ 628. Π. Χ. Επροφήτευσεν ἀπὸ τὰ 13.
ἔτη τοῦ βασιλέως Ιωήτου, μέχρι τῶν 11.
ἔτων τοῦ βασιλέως Σεδεκίου, ὅτε ἔλαβε
πέλος καὶ ἡ βασιλεία τῶν Ιουδαίων. Ε-
λήφθη αἰχμάλωτος μετὰ τῶν ἄλλων Ι-
ουδαίων· ἀλλ' ὁ Ναβουχοδονόσωρ τὸν ἡ-
λευθέρωσε, καὶ ἀπῆλθεν ὁμοῦ μετ' ἄλλους
ὁμογενεῖς του εἰς Αἴγυπτον, ὅπου καὶ
ἐπροφήτευσεν ἐκ νέου· διὸ καὶ οἱ ὁμογε-
νεῖς του κινηθέντες κατ' αὐτοῦ, ἐληθο-
βολήθησαν. Αἰπροφητεῖαί του σώζονται
εἰσέτι. Φαίνεται, ὅτι ὁ προφήτης Βαρούχ
ἦτον ὁ γραφεὺς του· αὗται δὲ τάσσονται
μετὰ τὰς τοῦ Ησαΐου. Ἐτι σώζονται καὶ
οἱ θρῆνοι, αἵτινες τιμῶνται καὶ ἀπὸ τοὺς
παλαιούς. Απονέμονται εἰς αὐτὸν καὶ
τὰ βιβλία τῶν βασιλειῶν, καὶ τινες ψαλ-
μοί· φέρονται δὲ καὶ τινὰ ἀπόκρυφα ὑ-
πὸ τὸ ὄνομά του, τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν
τὸ 1511.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν,
κριτὴς τῆς Βιθυνίας, καὶ μέγας χριστι-
ανομάχος. Συνέγραψε δύο λόγους πρὸς
τοὺς χριστιανούς, διὰ τῶν ὁποίων προσ-
καλεῖ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἀληθοῦς θρησ-
κειᾶς, καὶ προτιμᾷ ὁ ἀσεβέστατος τὸν
Τυανέα Απαλλώνιον, καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν
Χριστὸν καὶ σωτῆρά μας. Ο Εὐσέβιος τὸν
ἐνήρσεε, καὶ ἐφύλαξε τινὰ ἀποσπάσμα-
τα τούτων τῶν δυσσεβῶν του λόγων Ἐζη
τὸ 500. Μ. Χ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, Αλεξανδρεὺς, φιλόσοφος.
Ἐζη τὸ 450. Μ. Χ. Ἐδίδασκεν ἐν Αλε-

ξανδρεία ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ τὴν
Πλατωνικὴν φιλοσοφίαν, ἔχων μαθητὴν
καὶ Αἰνέαν τὸν Γαζαῖον. Συνέγραψε περὶ
προνοίας καὶ εἰμαρμένης πρὸς τινὰ τῶν
ἐπιστήμων, Ολυμπιάδωρον, ἐνῶ ἐρμητεύει
καθαρώτατα τὴν Πλατωνικὴν διδασκα-
λίαν, καὶ κάμνει παραλληλισμὸν ταύ-
της μετὰ τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐχει καὶ
ὑπόμνημα εἰς τὰ τοῦ Πυθαγόρου χουσα
ἔπη, καὶ τινὰ Ἀσειᾶ. Ἐξεδόθη τὸ περὶ
προνοίας καὶ εἰμαρμένης ἐν Λουτετῖα τὸ
1595. καὶ ἐν Λονδίῳ τὸ 1678.

ΙΕΡΟΦΩΝ, ναύαρχος τῶν Ἀθηναί-
ων. Θουκ.

ΙΕΡΩΘΕΟΣ, Δενδρινός, Ἰθακήσιος,
ἱεροκήρυξ, πρῶτος διδάσκαλος καὶ κτί-
τωρ τῆς περιφήμου σχολῆς τῆς Σμύρ-
νης. Τοῦτον διεδέχθη μετὰ θάνατον ἕτε-
ρος Ἰθακήσιος Χρῦσανθος Ζ, Χρῦσανθος.

ΙΕΨΩΝ, υἱὸς τοῦ Δεινομένου, καὶ ἀ-
δελφὸς τοῦ Γέλωνος, τύραννος τῶν Συ-
ρακουσῶν ἐν Συκελίᾳ τὸ 475. Π. Χ. Ἐ-
ξάθη σοφὸς ἡγεμὼν· ἦτο φίλος τῶν πε-
παιδευμένων, πρὸ πάντων τοῦ ποιητοῦ
Σιμωνίδου, καὶ Πινδάρου. Λέγεται, ὅτι
ἦλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τούτου καὶ ὁ Αἰσ-
χύλος, καὶ ἀπέραςε τὸ ὑπόλοιπον τῆς
ζωῆς του. Πίνδ. Ἡρόδ.

ΙΕΨΩΝ, εἷς τῶν τριάκοντα τυρῆνων,
ἐν Ἀθήναις. Ξενόφ.

ΙΕΨΩΝ ὁ νεώτερος, υἱὸς τοῦ Ἰεροκλέ-
ους, βασιλεὺς τῶν Συρακουσῶν, ἀπὸ
γένος τοῦ Κλέωνος, καὶ μαρκῆς τῶν
ἀρετῶν του. Οἱ αἰ πόλεις ἐπέσπερον
εἰς αὐτὸν τὸ διάδημα, καὶ τὸν ἐγερο-
τόμησαν γενικὴν ὑρχισράτηγον κατὰ
τῶν Καρχηδονίων. Ἐπαθὴ μέγας ἀντὶ.
Οἱ ὑπῆκοί του τὸν ὑπολάτουντες, ἕως

πατέρα των ἢ ἀγάπη αὐτοῦ πρὸς τὸν λαὸν διὰ τὸ κοινὸν καλὸν, ἢ φιλομάθειά του εἰς τὰς ὠφελίμους τέχνας, καὶ ἐπιστήμας, ἢ προσοχὴ εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ χαρίσματα τοῦ περιφήμου Αρχιμήδους, τὸν ἀποδεικνύουσιν ἕνα μετὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. **Απέθανε τὸ 215. Π. Χ.** εἰς ἡλικίαν 91. χρόνων.!

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, ὁ θεῖος, ἀπὸ τὴν Δαλματίαν ἐγνώριζε τὴν Λατινικὴν, Ἑλληνικὴν καὶ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν. Περιῆλθε χάριν μαθήσεως, τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Δαλματίαν, Θράκην, Αἴγυπτον, Συρίαν καὶ Παλαιστίνην. Συνέγραψε Λατινιστὶ ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα· μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν παλαιὰν διαθήκην. **Εἶη τὸ 400. Μ. Χ.**

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, ὁ Καρδιανός, (πόλις τῆς Θρακικῆς χερσονήσου,) ἐσάθη παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Τὸ ἀξιολογώτερον σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον τὸν ἐπροξένησε μεγάλην ὑπόληψιν, εἶναι ἡ Ἱστορία τῶν διεδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου. Οἱ παλαιοὶ μόνον τοῦτο τὸν κατηγοροῦσιν, ὅτι πολλάκις ἐκυριεύετο ἀπὸ ἐχθροπάθειαν καὶ ἐμυροληψίαν.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ὁ Γόδιος, περίφημος φιλόσοφος περιπατητικὸς. **Εἶη ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.** Συνέγραψε φιλοσοφικά, καὶ περὶ ποιητῶν.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Εὐνοφάνους τραγωδιωποιός, Ἀθηναῖος. **Αῖρας.**

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ἐκ τῆς νήσου Λαδρου νικητὴς εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. **Ἡρόδ.**

ΙΕΦΕΡΗΣ, περίφημος ἱστορικὸς Ἀγγλος. **Εἶη τὸ 1125. Μ. Χ.**

ΙΖΩΛΑΝΗΣ, Ἰταλός, ἀπὸ τὴν Βοιωτίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἔγινεν ἱερεὺς. Ὁ εἰκοστὸς τρίτος παππας Ἰωάννης, τὸν ἔκαμε Καρδηνάλην τὸ 1415. καὶ τὸν ἀρῆκε τοποτηρητὴν εἰς τὴν Ρώμην. Ὄταν ὁ Λαυδισλάος εἰσῆλθε διὰ τῶν ὄπλων, καὶ ὑπεχρέωσα τὸν πάππα νὰ φύγη, ὁ Ἰζωλάνης ἔπεσεν ἀιχμάλωτος, ὁ δὲ Σφίρζας τὸν ἠλευθέρωσε, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ Μιλάνο, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐκρίνατο δικαϊκτὴν τῆς Γένοβας. **Απέθανε τὸ 1421. Μ. Χ.**

ΙΖΥΤΑ, θυγάτηρ τοῦ Νιγαρόλου πρώτου Βερωνέζου, ἦτο ἐκ νεότητος τῆς ἡλικίας ἦτον εὐλόγος. Ἐσπούδασε ὅλας τὰς ἐπιστήμας, καὶ κατεξοχὴν τὴν φιλοσοφίαν. Πείθεισεν ἀπίστους δημηγορίας διὰ νὰ παραινῆσθαι τὸν Πάππαν, καὶ τοὺς χριστιανοὺς βασιλεῖς, διὰ νὰ κινήσωσι πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων. Ὁ Καρδηνάλης Βησσαρίων ἀναγινώσκων ἕνα τῶν λόγων τῆς δὲν ἠμποροῦσε νὰ πεισθῆ, ὅτι ἦτο σύγγραμμα γυναικὸς, καὶ ὑπέστη εἰς τὴν Βερώνην διὰ νὰ τὴν ἰδῆ. **Απέθανε τὸ 1406. Μ. Χ.**

ΙΗΣΟΥΣ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, γεννηθεὶς ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ἰάνου πατρός. **Απέθανε** διὰ σαυρικοῦ θανάτου ὡς ἄνθρωπος δὲ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀθρώπων, τὸ 33. ἔτος τῆς ἡλικίας του· καὶ ἀνέστη ἐνδόξως ὡς θεὸς τριήμερος ἐκ τοῦ τάφου. Ἡ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διδασκαλία ἦτο πάντοτε διὰ ζωτικῆς φωνῆς μετὰ τῶν Ἰουδαίων, τὴν ὁποίαν ἔπειτα οἱ θεοὶ εὐαγγελιστὰὶ συνέγραψαν ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Μετὰ τούτων εὐρίσκειται καὶ ἡ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπόκρισις πρὸς τὴν

ἐπιστολὴν τοῦ Αυγάρου, ἡγεμόνος τῆς Εδέσσης, τὴν ὁποίαν ὁ Ευσέβιος πρῶτος ἐφανερώσεν ἐκ τῶν τῆς Εδέσσης Ἀρχείων, μεταφράσας αὐτὴν ἐκ τοῦ Συρικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν. Αὕτη εὐρίσκειται εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Ευσεβίου.

ΪΗΣΟΥΪΣ τοῦ Ναυῆ, υἱὸς τοῦ Ναυῆ, ἀπὸ τὴν φυλὴν Ερρακίμ, καὶ διάδοχος τοῦ Μωσέως. Γεννήθη τὸ 1588. Π. Χ. καὶ ἀπέθανε τὸ 1478. Συνέγραψε 17, ἐτῶν ἱστορίαν.

ΪΗΣΟΥΪΣ, ὁ υἱὸς τοῦ Σειράχ ἐκ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ γένους. Ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ 38. ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐπὶ τῆς βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, περὶ τὴν 159. Ολυμπιάδα. Ὁ πρόπάτωρ αὐτοῦ εἶχε τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ Ἰησοῦς ἐκγονὸς του ἐκληρονόμησε μίαν συλλογὴν παλαιήσεων, πλήρη ἠθικῆς φιλοσοφίας, τὴν ὁποίαν εἶχε συγγράψῃν Ἑβραϊστὶ ταύτην οὗτος μετέφρασεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐπιγράφας αὐτὴν βιβλίον τῆς Σοφίας.

ΪΗΤΡΑΓΟΓΗΣ, Μιλήσιος, ὅστις ἐδοξήθησε τὸν Ἀρισταγόραν, ὅτε οὗτος ἐπανεστήσε τοὺς Ἴωνας εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τοῦ Δαρείου βασιλέως τῶν Περσῶν. Ἡρόδ.

ΪΘΑΚΟΣ, ἀρχαῖος Ἡρώς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβε τὸ ὄνομα ἡ νῆσος Ἰθάκη. Οὗτος εἶχε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Νῆστον καὶ Πολύκτορα. Ομ. Ἰλ. οὔτινες καὶ οἱ τρεῖς κατώκησαν εἰς τὴν Ἰθάκην, φέροντες ἀποικίας ἀπὸ ἄλλα μέρη.

ΪΚΑΡΙΟΣ, Λάκων τὸ γένος, ὁ πατήρ τῆς Πηνελόπης, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεως, πατὴρ τῆς Ελένης. Οὗτος κατώκησεν εἰς ἓνα μέρος τῆς Ἀκαρνανίας. Εἶχε γυναῖκα τὴν Πολυκάστην, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὴν Πηνελό-

πην τὴν γυναῖκα τοῦ Οδυσσεύος.

ΪΚΑΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Δαϊδάλου, ὅστις διὰ τὴν ἀποφυγὴν τὴν ὀργὴν τοῦ Μίνωος, ἔφυγε μετὰ τὸν πατέρα του Δαίδαλον, καὶ μὴν ἠξέβρων νὰ διοικήσῃ τὰ παντα τοῦ πλοίου ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη. Ζ. Δαίδαλος.

ΪΚΕΓΑΣ, Συρακούσιος, μαθητὴς τοῦ Πυθαγόρου. Νομίζεται ὁ ἐφευρετὴς τῆς κινήσεως τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἥλιον.

ΪΚΕΤΑΩΝ, υἱὸς τοῦ Λαμεθέοντος, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τρωάδος Πριάμου, καὶ πατήρ τοῦ Μεγλανίππου. Ομ. Ἰλ.

ΪΚΜΑΛΙΟΣ Ἰθακήσιος, περίφημος τεχνίτης τῶν ξύλων. Ομ. Οδ.

ΪΚΤΙΝΟΣ, Ἕλληνας, περίφημος ἀρχιτέκτων ἐξῆ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους, ὅστις μετὰ τοῦ Καλλιστράτους ἐποδόμησε τὸν μεγαλοπρεπῆ ναὸν ἐν Ἀθήναις, τὸν ὀνομαζόμενον Παρθενῶνα, εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐτι δὲ καὶ τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Απόλλωνος, ἐπὶ τοῦ Κατελίου ὄρους ἐν Ἀρκαδίᾳ Πιλού.

ΪΛΑΕΙΡΑ, θυγάτηρ τοῦ Λευκίππου καὶ τῆς Φιλοδίκης, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Κάτωρ. Απολλδ.

ΪΛΑΡΙΟΣ, Γάλλος, ἐθνικός, ἔπειτα δὲ χριστιανός, καὶ ἐπίσκοπος τῆς πατρίδος του. Ἐξῆ τὸ 350. Μ. Χ. Ἐγρημάτισε ἐνθρονος προσάτης τῆς Ορθοδοξίας, καὶ ἐχθρὸς τῶν αἵρετικῶν. Συνέγραψε διάφορα χριστιανικὰ συγγράμματα.

ΪΛΙΟΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἐκάβης, καὶ γυνὴ τοῦ Πολυμήτορος βασιλέως τῆς Τρωάδος, ἧτις μάχασα τὸν ἀφανισμόν τῆς Τρωάδος ἐφάνει

ἴδιοχειρως.

ΙΛΛΥΡΙΟΣ. υἱὸς τοῦ Κάδμου. Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰλλυρίαν· ἐκ τούτου ἔλαβε τὸ ὄνομα ἡ γῆρα Ἰλλυρία.

ΙΜΒΡΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Μέντερος ἀπὸ τὴν Πύδασον πάλιν τῆς Κασίας, καὶ γαμβρὸς τοῦ Πριάμου, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Θοήθειαν τῆς Τρωίδος, ἐφρονεύθη εἰς τὴν μάχην. Οὐκ ἴδ.

ΙΜΒΡΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου. Απολ.

ΙΜΕΡΑΪΟΣ, δημαγωγὸς ἐν Αθήναις.

ΙΜΕΡΙΟΣ, περίφημος ἱσοφιστῆς· ἦτον ἀπὸ τῆς Προδσάν τῆς Βιθυνίας· ἔζη ἐπὶ Κωνσταντίνου, καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε φιλίαν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ τῆς Ἰθύναις εἰς τὰς Αθήνας· διατρίβων ἐκεῖ ἐδίδασκε τὴν Ἱστορικὴν· φάσκει δὲ εἰς μακρὸν γῆρας ἔχισε τὸ φῶς του. ἔζη τὸ 363. Μ.Χ. ἀπέθανε ἀπὸ λῶδην. Ο Φώτιος μᾶς ἀναφέρει πολλοὺς λόγους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Στέφανος Εὐρέϊκος ἐκλέξας τεμάχια τινὰ, ἐξέδωκε μετὰ τοῦ Πολέμωνος.

ΙΜΠΕΡΙΑΛΗΣ Βικέντιος, εἰς τῶν μεγαλητέρων ἀνδρῶν τοῦ 17. αἰῶνος· ἐγεννήθη εἰς τὴν Γενοῦα· ἐχρημάτισεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ εἰς πολλὰς ὀφελίμους ἐκδουλεύσεις, διὰ ξηραῶς καὶ διὰ θαλάσσης. Ἡ σύγκλητος τὸν ἐφρόνησε, καὶ τὸν ἐξώρισαν· ἀλλ' αὐτὸς εὐχρησθημένος εἰς τὸν ἀπλοῦν βίον, ἐσύνθεσε διάφορα συγγράμματα. Ἀπέθανε τὸ 1645.

ΙΜΠΕΡΙΑΛΗΣ Ἰωάννης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Βενετίαν, ἐνδοξὸς ἰατρός. Ἐστάθη μαθητὴς τοῦ Γηρολάμου Μερκαλιέλη· οὗτος συνέγραψε διάφορα συγγράμματα.

ἔζη τὸ 1600.

ΙΜΠΡΑΪΜΗΣ, αὐτοκράτωρ τῶν τουρκῶν. Τὸν ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ τὸν ἐνθρονίσουν τὴν 8'. Φεβρουαρίου 1640. Αὐτὸς εἰς τὰς ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι τὸν ἐκβάλλει νὰ τὸν φονεύσουν· ἀλλ' ἰδὼν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀδελφοῦ του ἐδεδαιώθη, καὶ ἐκήρυξε παρουσίαν ἀφάντως ὅτι ἦτο τύραννος, διὰ νὰ ἐνσπείρη εὐθὺς τὸν φόβον εἰς τοὺς ὑπηκόους του. ὑπέφεραν ὀλίγους χρόνους τὴν κακίαν του βιασμένου, τὴν δὲ 8'. Αυγούστου 1649. τὸν ἐπνίξαν.

ΙΝΑΓΩΣ, υἱὸς τοῦ Ψαμμητύχου βασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Οὗτος βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Αθηναίων, ἀπεσάτησε κατὰ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξου τὸ 462. Π. Χ. ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐνίκηθη κατὰ κράτος. Ἡρόδ.

ΙΝΑΧΟΣ, πατὴρ τοῦ Φορωνέως, ὅστις λέγεται ὅτι ἦλθε πρῶτος μὲ μίαν ἀποικίαν εἰς τὴν Πελοπόννησον, συστήσας τὸ βασίλειον τοῦ Ἀργεῶς, καὶ ἐβασίλευσε 50 χρόνους τὸ 2100. Π.Χ. ἀπὸ τοῦ ὁποίου κατήγοντο οἱ ἀρχαιότατοι βασιλεῖς τῆς Ἀργυλίδος, καὶ ἐτιμήθη ὡς εἰς τῶν παλαιῶν ἡρώων τῆς Ἑλλάδος Ἀπολλῶν. Πaus.

ΙΝΕ, παλλακίς τοῦ Πέτρου, υἱοῦ τοῦ Αλφόνσου, τετάρτου βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας. Τὸ 1355. ὁ βασιλεὺς μὴν ἤμπορῶν νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ υἱὸς του πρὸς αὐτήν, διὰ προσαγῆς τῆς τὴν ἐφρόνευσαν. Μετὰ δύο χρόνους ἔγινε διάδοχος τοῦ θρόνου ὁ υἱὸς του Πέτρος, καὶ παρευθὺς ἐπρόσβαξε καὶ ἐθανάτωσαν μὲ φρικτὰς τιμωρίας τὸν Ἀλβάριον, Γονζάλες καὶ τὸν

Πέτρον Κοέλλον, ἐπὶ προφάσει, ὅτι αὐτοὶ εἶχον πικραίνειν τὸν πατέρα του διὰ τὴν φονεὺσιν τὴν ἐρωμένην του, καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ μεγάλης μνησικακίας ἦτο παρῶν εἰς τὰς τιμωρίας τοῦ Κοέλλου, καὶ τὸν ἐκτύπησε μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον τὴν σιγμὴν, καθὴν ἐμελλον εἰς τὸν ἀποκεφαλίσωσι· διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐπωνόμασαν δῆμιον. Ἐπειτα ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Ἰννα ἦτο νόμιμος σύζυγός του· ἐπρόσας καὶ ἐκβαλεν τὰ κόκκαλά της ἀπὸ τὸν τάφον, καὶ τὴν ἔκαμε τὴν πρόπουσαν τιμὴν ὡς βασίλισσαν· καὶ τὰ ἐνταφίασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐνταφιάζουσι τοὺς βασιλεῖς· τὰ δὲ παιδία της ἐκήρυξε καὶ αὐτὰ νόμιμα ἰδικά του.

ΙΝΟΔΕΝΤΙΟΣ, Μικέλης. Τὸ 1721 ἐκλέχθη πάππας, καὶ ἀπέθανε τὸ 1724. Οἱ Γωμαῖοι δι' ἀρκετὸν καιρὸν ἐνθουμούντο τὰς καλοσύνας του. Εἰς αὐτὸ τὸ ὀλίγον διάστημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐβασίλευσεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρώμης ἡ εὐτυχία ἦτο γενική, καὶ ὁ λαὸς εὐχάριστος.

ΙΝΟΔΕΝΤΙΟΣ Στέφανος, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Μετεχειρίσθη κάθε τρόπον εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του, διὰ τὴν εἰρηνόυσιν τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀπέθανε μετὰ τὴν δυσχερέσκειαν, τοῦ ὅτι δὲν ἤμπορεσε εἰς τὸ κατορθώσθαι. Ἐκλέχθη πάππας, καὶ ἀπέθανε μετὰ δέκα χρόνους.

ΙΝΟΔΕΝΤΙΟΣ δέκατος, Ἰωάννης Παμφίλης. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Γωμην. Ἐκλέχθη πάππας τὸ 1644. Οὗτος ὁ Ποντίφιξ ἦτον ἀδύνατος εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ἀφῆκε τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὴν διοικῆται ἀπὸ μίαν γυναῖκα, σύζυγον τοῦ ἀδελφοῦ του, Ολυμπίαν. Αὕτη ἐδιοικούσεν ὑπὸ τὸ ὄνομα του τὴν ἐκκλησίαν

καὶ ἤλην τὴν ἐπικράτειαν τοῦ πάππα εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑνδεκα χρόνων, καθὸς αὐτὸς ἐσάθη εἰς τὸν θρόνον. Ἡ πριγκιπέσσα Ρωζάνη ἀνεψία του, ἦτο καὶ αὕτη μέλος τῆς διοικήσεως, ἕτις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πάππα παρ' ὀλίγον διέφυγε τὸν λιθοβολισμόν.

ΙΝΟΔΕΝΤΙΟΣ δέκατος δεύτερος, Αντώνιος Πινιατέλης Ἰταλός, ἀπὸ τὴν Νεάπολιν, ὅστις πρὶν εἰς τὴν πάππας, ἀπέρασεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἱεροῦ τάγματος. ἦτο πολλὰ εὐσπλαγχνός· ἀπέθανε τὸ 1701. Ἐσάθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρώμης χρόνους ἑννέα.

ΙΝΟΔΕΝΤΙΟΣ, τρίτος Λιτάριος. Ἐκλέχθη πάππας τὸ 1198. Ἐσάθη ὀνομαστός, ὅχι μόνον διὰ τὴν σύσασιν τῶν ἱερῶν καὶ κηρύκων εἰς τὴν ἐπικράτειάν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ἐκκλησιαστικὸν κριτήριον τῆς ἱεράς ἐξετάσεως, τὸ ὁποῖον ἔχυσεν αἷμα χιλιάδων ἀθρώπων ἀθώων. Ἀπέθανε τὸ 1286.

ΙΝΤΑΦΕΡΝΗΣ, εἰς τῶν ἑπτὰ ἐπισήμων Περσῶν, οἵτινες ἐφόνευσαν τὸν μάντιν Σμέρδην. Ἠὸδ.

ΙΟΒΑΣ, υἱὸς τοῦ Ἰεμφάχου βασιλέως τῆς Νουμηδίας, καὶ μέρος τῆς Μαυριτανίας εἰς τὴν Ἀφρικὴν· φίλος τοῦ Πομπηίου καὶ ἐχθρὸς τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου νικηθεὶς ἐφονεύθη ἐκουσίως ἀπὸ ἑνα δούλον του, Πλούταρον.

ΙΟΒΙΑΝΟΣ Φλάβιος Κλαύδιος, υἱὸς τοῦ Βαβρώνιανου. Ἐγεννήθη ἐν τῇ Σιγδῶνι πόλει τῆς Πανωνίας τὸ 331. Μ. Χ. Ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ παρὰ τῆς κρατικῆς τῶν Γωμαίων τὸ 363. μετὰ τὸν θάνατον Ἰουλιανου τοῦ Ἀποστάτου, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς δὲν ἐδέχετο λέγων, ὅτι

ὅτι θέλει νὰ ᾖ ἡγεμὼν σρατιωτῶν εἰδωλολατρῶν, ἔπειτα ὅλοι ὁμοφώνως ἐμολόγησαν, ὅτι εἶναι χριστιανοί· καὶ οὕτως ἐδέχθη τὴν ἀλουργίδα. Ἐβασίλευσε μῆνας 7. καὶ ἀπέθανε μεταξύ Γαλατίας καὶ Βιθυνίας τὸ 364. Εἶχε σαθῆ καὶ σωματοφύλαξ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅς τις τὸν ἐβίασε ν' ἀφήσῃ τὴν θρησκείαν του· ἀλλ' ὁ πιστὸς Ἰοβιανὸς ἀπεσφράφη τὸ πρόβλημα μὲ ἄκραν ἀνθίσασιν. Ἀφῆκεν υἱὸν ἐκ τῆς Καριτώνας ὀνομαζόμενον Βαρρῶνιανόν, ὅστις διαβληθεὶς εἰς τὴν διοίκησιν ὅτι ἐμελλε νὰ γενῆ Καῖσαρ, ἐτυφλώθη τὸν ἕνα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ΙΘΑΛΙΪΔΑΣ, υἱὸς τοῦ Ἰεόλεως, βοηθοῦ τοῦ Ἡρακλέους, εἰς τὸν φόνον τῆς πολυκεφάλου Ἰδρας.

ΙΘΛΑΟΣ, υἱὸς Ἰφίκλου, φίλος πιστὸς καὶ σύντροφος τοῦ Ἡρακλέους. Ησίοδ.

ΙΘΛΑΟΣ, στρατηγὸς τῶν Μακεδόνων, καὶ ἄρχων τοῦ ἵππικοῦ, ἐπὶ Περδίκκα βασιλεύσας τῆς Μακεδονίας.

ΙΘΟΪΓΚ, ἐνδοξὸς συγγραφεὺς· ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ 1684. Ἐσύνθεσε τραγωδίας, καὶ ἕν ποίημα, δύνανται τῆς θρησκείας, τὰ ὅποια τῷ ἐπροξένησαν μεγάλην τιμὴν. Ἐνυμφεύθη τὴν Βατελήκ, χηρεύουσαν τοῦ Κολονέλου Λεό. Ἀπέθ. τὸ 1765.

ΙΟΦΩΝ, Ἀθηναῖος, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ ποιητοῦ. Ἐχρημάτισεν ἄριστος τραγικὸς ποιητής. Ἐδίδαξε δράματα 50. ἐξ ὧν εἶναι καὶ τὰ ἀκόλουθα. Ἀχιλλεύς, Τηλέφος, Ἀκταίων, Ἴλιος, Πέρσης, Δεξαμενός, Βάκχος, Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

ΙΟΡΔΑΝΟΣ Λούκας, ἐνδοξὸς ζωγράφος, ἐπονομασθεὶς Φαπρέσο, καθότι ἐ-

ζωγράφιζε μὲ μεγάλην ταχύτητα. Ἀπέθανε εἰς τὴν πατρίδα του Νεάπολιν, τὸ 1689. τὴν ὁποίαν ἐσόλισε μὲ τὰς ὠραίας του εἰκόνας. Οὗτος ἐμιμήθη τὸν τρόπον τῶν πλεόν ἐνδόξων ζωγράφων διδασκάλων.

Ι'ΟΡΝΑΝΔΗΣ, ἡ Ἰερδάνης, ὡς ἐν πολλοῖς χειρογράφοις φέρεται. Γότθος τὸ γένος. Ὁ πάππος του Παρίας τοῦνομα, ἦτο νοτάριος τοῦ Κάνδακος ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων· ὁ δὲ πατήρ του ἐκαλεῖτο Ἀλανοδάμουθις, καὶ αὐτὸς καταρχὰς μὲ τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα· ἔπειτα ἔγινε μοναχός, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος τῆς Γαβένης. Συνέγραψε πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀρχῆς καὶ πράξεων Γόθων. β'. περὶ βασιλειῶν, καὶ χρόνου διαδοχῆς. Ἐξεδόθη τὸ περὶ ἀρχῆς καὶ πράξεων μετὰ τοῦ Προκοπίου ἐν Βασιλείᾳ τὸ 1531. Ἐζη τὸ 552, καὶ ἀλλαχοῦ.

ΙΟΥΪ, ἐβασίλευσε τὸ 2217. Π.Χ. Ἦτο Πρίγγιψ φιλόανθρωπος, ἐνασχολούμενος, εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν ὑπηκόων του. Τὸ παλάτιόν του ἦτο κεινόν εἰς πάντα ἄνθρωπον νὰ εἰσέρχεται διὰ τὰς ὑποθέσεις του· περιπλεόν δὲ ἔβαλεν εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ παλατιοῦ του, ἕνα κωδωνοστάσιον, ἕνα τύμπανον, καὶ τρεῖς κομμάτια σίδηρα, καθ' ἕνα τῶν ὁποίων ἐσημαίνετο ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον κατὰ τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως· ὁ δὲ βασιλεὺς εὐθὺς τὸν ἐπροσκάλει νὰ παρουσιασθῇ ἐμπροσθέν του. Λέγουσιν, ὅτι μίαν ἡμέραν ἐκδόθηκε τρεῖς ἀπὸ τὸ λουτρόν, καὶ ἄλλην ἡμέραν ἐσηκώθη εἰς ἀπὸ τὴν τράπεζάν, ἐπειδὴ ἤκουσεν ὅτι τὸν ἐζήτησαν. Ἐπει-

εν ἑν ἀξιόλογον σύγγραμμα.

ΙΟΥΒΑΛ, οὗτος πρῶτος λέγουσιν ὅτι ἐφεῦρε τὴν Μουσικὴν.

ΙΟΥΒΕΓΚΟΣ, Ἰσπανός, ῥήτωρ ποιητής καὶ θεολόγος ἄριστος. Ἐζη τὸ 330 Μ.Χ. Συνέγραψεν εἰς ἕξαμέτρους ἑξήκους ἱστορίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ποίημα διηρημένον εἰς τέσσαρα βιβλία, τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν ἁγίων Πατέρων.

ΙΟΥΔΑΣ, ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, μαθητὴς τοῦ Κυρίου. Καλεῖται ὑπὸ τῆς ἁγίας Γραφῆς Θαδδαῖος, καὶ Λεβθαῖος. Ἐδίδαξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἀσίαν περὶ τὸ 71. ἔτος Μ. Χ. Σώζεται καὶ μία ἐπιστολὴ ἐπὶ τοῦ ὀνόματός του.

ΙΟΥΔΗΘ, ἤκμαζε περὶ τὰ 64, Π.Χ. Αὕτη ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν τοῦ στρατηγοῦ Ολοφέρνης, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα τῆς Βαβυλίας. Ἐσάβη αἰτία πολλῶν φιλονεικιῶν, ὥστε τινὲς καὶ τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀμφιβάλλουσι. Τάττουσιν αὐτὴν οἱ ἐπιβεβαιουῦντες τὴν ἱστορίαν τῆς ὡς ἀληθῆ, ἄλλοι μὲν πρὸ τῆς Βαβυλωνικῆς αἰχμαλωσίας, ἄλλοι δὲ μετέπειτα, καὶ ἄλλοι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μανασσῆ, καὶ ἄλλοι εἰς τὸν τοῦ Ἰωσίου, νεωτέρου βασιλέως τοῦ Ἰούδα. Αὕτη ἡ τελευταῖα γνώμη, ἐπιβεβαιουῖται ὑπὸ τοῦ Ἰακωβῶ· τίς ὅμως ὁ συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας ταύτης, εἶναι ἀβέβαιον· κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰερωνύμου, συνεγράφη Καλδαῖσι· ἀλλ' οἱ παλαιότεροι συγγραφεῖς γνωρίζουσι μόνον τὸ ἑλληνικὸν ὡς πρωτότυπον, καὶ ὁ Ωριγένης λέγει ῥητῶς, ὅτι τὸ ἔλασεν ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου· οἱ δὲ Ἑβραῖοι λέγουσιν ἐξε-

ναντίας ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποτὲ τοῦτο μεταξὺ τῶν βιβλίων των. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἑλληνικοῦ εἶναι ἄγνωστος. Ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ βιβλίου τούτου.

ΙΟΥΛΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Ἰουλίας, μιμηθεῖσα τὴν μητέρα τῆς κατὰ τὴν ἀσέλγειαν, μετὰ τῆς ὁποίας ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, καὶ ἀπέθανεν ὑπερον ἀπὸ εἴκοσι χρόνων ταλαιπωρίαν.

ΙΟΥΛΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου, ὑπῆγε μίαν ἡμέραν πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ πατρός τῆς, ὅσιν τὴν ὑπεδέχθη μὲ δυσαρέσκειαν μὴν εὐχαριστούμενος νὰ βλέπῃ μεγαλοπρεπεῖς ἐνδυμασίας, ὡς αὕτη ἦτον ἐνδυμένη. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπαρουσιάσθη πάλιν ἔμπροσθέν του ἐνδυμένη μετρίως, καὶ μὲ σεμνότητά· τότε ὁ Καῖσαρ τὴν εἶπεν, “ ὦ πόσον εἶναι καλῆτερος αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ ἐνδύματος, ὅσιν καὶ ἀντίκει εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Αὐγούστου. ”

ΙΟΥΛΙΑ, Λιβύα θυγάτηρ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τῆς Ἀγριππίνης, φονευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Κλαυδίου.

ΙΟΥΛΙΑΝΑ, θυγάτηρ τοῦ πρίγκιπος Γουλιέλμου, καὶ μητὴρ τοῦ Φεδερίκου πέμπτου βασιλέως τῆς Βοεμίας. Ἐσάβη γυνὴ μὲ μεγάλην ἀγχίνοιαν, εἰς τρόπον ὥστε τάσσεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν. τοῦ 15. αἰῶνος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ, Αἰγύπτιος, ἡγεμὸν τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αυτοκρατόρων. Συνέγραψεν μικρὸν ἐρωτικὸν ποίημα, ἀναφερόμενον ἐν τῇ τοῦ Πλανόνδου Ἀνθολογίᾳ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ, ῥήτωρ, Καίσαρ, δι-

μοσθένην, γλαφυρόν Ἕλληνα, καὶ Λατίνον ἱστορικώτατον. Τὰ σωζόμενα συγγράμματά του εἶναι α'. ἐγκώμιον, πρὸς Κωνσταντίνον τὸν αὐτοκράτορα. β'. περὶ τῆς βασιλείας καὶ πράξεων τοῦ Κωνσταντίνου. γ'. ἐγκώμιον πρὸς τὴν βασίλισσαν Εὐσεβίαν. δ'. ἐγκώμιον πρὸς τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ, ε'. κατὰ Κυνικῶν. ς'. πρὸς Ηράκλειον Κυνικόν. ζ'. ἐπιστολή πρὸς Σελοῦτιον. η'. πρὸς Θεμίσιον διδάσκαλόν του. θ'. ἀπολογία. ι'. Καίσαρες, ἐν σατυρικόν ποιήμα, εἰς τοὺς πρὸ αὐτοῦ Καίσαρας, ια'. Αντιοχικός, κατὰ Αντιοχέων σατυρικόν. ιβ'. ἐπιστολαὶ διάφοροι, καὶ ἄλλα τινα, καὶ ἔτι τρεῖς ἐπιστολαί, αἵτινες δὲν εὕρισκονται εἰς τὰ ἅπαντά του, τὰς ὁποίας ὁ Φαβρίκιος ἐξέδωκε ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του. Ἐξεδόθησαν δὲ τὰ σωζόμενά του ἐν Παρισίοις τὸ 1583. καὶ δεύτερον Ἐλληνολατινιστὴ μετὰ σημειώσεων τὸ 1630. καὶ ἐν Λειψία μετὰ τῆς Αντιρρήσεως τοῦ Κυρίλλου, τὸ 1696. καὶ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ χρόνοις.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ, ὁ Β'. Ἐκλέχθη Πάππας τὸ 1503. Μ.Χ. Αὐτὸς ἤθελε ν' ἀναφανῆ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Εὐρώπης, ἀφοῦ πρῶτον διὰ πολιτικῆς βιάσεως τοὺς Βενετοὺς νὰ συμφωνῶσι μ' αὐτὸν, διώξῃ τοὺς ξένους ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὴν ἐξουσιάσῃ. Οὗτος ἐξάβη ὁ τρίτος Πάππας τῆς Ρώμης, ὅστις ἔγινε καὶ στρατηγός. Ο λαὸς τὸν ὑπολίπτετο ὡς Πρίγγιπα, καὶ ὄχι ὡς Πάππαν. Εφόνευσε πολλοὺς τυράννους, οἵτινες ἐπερικύκλωναν τὴν Ρώμην. Ἦτο φίλος τῶν σοφῶν, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν τεχνῶν. Ἀπέθανε τὸ 1513. Μ.Χ.

ΙΟΥΛΙΟΣ Σέξτος, Ἀφρικανός. Ἐξῆ περὶ τὰ 228. εἰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, τὸν ὁποῖον ὁ Σουΐδας φιλόσοφον Λίδυν καλεῖ, ὁδὲ Φαβρίκιος Σύρον, ἐκ τῆς Εμμοῦς. Διέτριψε δὲ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀρκετοὺς χρόνους, σαλεύς ὡς πρέσβυς εἰς τὸν Καίσαρα Ἡλιογάβαλον τὸ 221. Ο δὲ Ἐβεδ Ιεροῦ τὸν ὀνομάζει ἐπίσκοπον τῆς Εμμοῦς. Ἐθνικός ὢν τὸ πρότερον ἐδέχθη μετὰ ταῦτα τὸν χριστιανισμόν. Ο θάνατός του τάσσεται τὸ 232. Ο Ιερώνυμος τὸν μαρτυρεῖ πολυμαθῆ. Τὰ περισσότερα τῶν συγγραμμάτων του ἐχάθησαν, τὰ δὲ σωζόμενα εἰσὶ. α'. Σπουδάσματα, τοῦτο τὸ σύγγραμμα συνίσταται ἀπὸ διαφόρους γνώσεις, τὰς ὁποίας συνήθρυσεν ἀπὸ πολλοὺς συγγραφεῖς νεωτέρους, καὶ τοῦτο ἐχάθη, ἐκτός τινων περικοπῶν. β'. πράξεις μαρτυρικαί, τῶν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀνδριανοῦ μαρτυρησάντων. γ'. ἐπιστολαὶ πρὸς Ωριγένην, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Σωσάνης. Τὸ σύγγραμμα, Σπουδάσματα, ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις τὸ 1693. ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ ἐν διαφόροις πόλεσι καὶ χρόνοις.

ΙΟΥΛΙΟΣ Καῖσαρ, συγγραφεὺς τῶν ὑπομνημάτων καὶ ῥητόρων. Τὸ 44. Π. Χ. ἐφόνευσε τοὺς βουλευτὰς εἰς τὴν Ρώμην. Ἴδε Καῖσαρ Γάιος Ιούλιος.

ΙΟΥΛΙΟΣ Πίππης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρώμην, εἰς τῶν μαθητῶν καὶ κληρονόμων τοῦ Γαφαήλ Σαντσίου. Ο Δούξ τῆς Μάνταβας πόλεως τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Λομπαρδίαν, τῷ ἀφίερσε τὸν σολισμὸν τοῦ παλατίου του, εἰς τὸ ὁποῖον ἐζωγράφισε τὰς περιφτήμους πάλας τῶν Γιγάντων. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Μάνταβαν τὸ 1545. Μ.Χ.

ΙΟΥΛΙΟΣ Πολυδεύκης. Ζ. Πολυδεύ- λιππον.

Ιούλιος.

ΙΟΥΛΙΟΣ Κάννιος. Επειδή διεφέρθη μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Καλιγοῦλα Γα-
λου, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Όταν δὲ
ὁ Καλιγοῦλας τὸν εἶπεν, ὅτι δίσταξε νὰ
τὸν θανατώσῃ, ὁ Ιούλιος χωρὶς ταρα-
χῆν ψυχῆς τὸν ἀπεκρίθη, “ σοὶ εἴμαι ὑ-
πόχρεως κάλλιψε βασιλεῦ, ” Μετὰ δύο
ἡμέρας, ὅτε ἐμελλον νὰ τὸν θανατώ-
σῃ, ἦλθεν ὁ ἑκατόνταρχος νὰ τὸν λά-
βῃ, διὰ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸν τόπον τῆς
καταδίκης, καὶ τὸν εὔρε νὰ παίζῃ τὸ
σκάκκη, ἐσηκώθη εὐθὺς χωρὶς ἄλ-
λοιωθῆ ἡ ὄψις του, λέγων εἰς τὸν συμπαίκ-
την του “ πρόσεχε μὴ εἴπῃς μετὰ τὸν
θάνατόν μου ὅτι μ’ ἐκέρδισες· καὶ σὺ
δὲ ὁ ἑκατόνταρχε [θέλεις εἶσαι μάρτυς
ὅτι ἀποθνήσκω νικητῆς τοῦ παιγνιδίου. ”

ΙΟΥΛΙΟΣ Πολυδεύκης, ἄλλος παρὰ
τὸν Ναυκράτην, Χριστιανός, καὶ συγ-
γραφεὺς τοῦ χρονικοῦ ἀπὸ τῆς κόσμου,
μέχρι Βάλεντος καὶ Βαλεντιανοῦ τῶν
αὐτοκρατόρων. Εἴζη τὸ 480. Μ. Χ.

ΙΟΥΛΙΟΣ Φιερμῖνος, Ματέρνος, ἀπὸ
τῆς Σικελίας· εἴζη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ
μεγάλου Κωνσταντίνου. Συνέγραψεν, α’
περὶ τῆς πλάνης τῶν ἐθνικῶν. β’
ἱστονομικὸν εἰς βιβλία 8. Εἰσεδόθη ἐν
Βενετία τὸ 1499. Εἴζη τὸ 340, Μ. Χ.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ, αὐτοκράτωρ· ἐστάθη
εἰς τῶν ἀσπλάγχων τυράννων· καθρέ-
θη ἀπὸ τὸν θρόνον· τοῦ ἔκοψαν τὴν μύ-
την, καὶ τὸν ἐσειλαν εἰς τὴν ἐξορίαν.
Φρίττει τις ἀναγινώσκων τὴν ἱστορίαν
του μὲ ποῖον τρόπον ἀνέλαβε τὸν θρόνον·
Μετὰ εἴς χρόνους τῆς βασιλείας του, ἐ-
φονεῖται ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν του ἀπὸ τὸν Φί-

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ, αὐτοκράτωρ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὸ 512, διε-
δέχθη τὸν αὐτοκράτορα Ιουστινιανὸν θεῖόν
του. Διὰ τοῦ Βελισσαρίου ἀρχιστρατήγου
του, ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, ἐξωλόθρευσε
τοὺς Βανδάλους, ὑπέταξε τοὺς Γότθους
εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἠράνισε τοὺς Μαύρους,
καὶ ἔφερε τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν
εἰς τὴν παλαιάν της λαμπρότητα. Διῶ-
ρισεν ἔπειτα δέκα νομοδιδασκάλους, καὶ
συνήθροισαν τοὺς Ῥωμαϊκοὺς νόμους. Αὐ-
τῇ δὲ ἡ συλλογὴ κατὰ προσαγῆν του ὠ-
νομάσθη Ιουστινιανικὸς Κώδιξ. Πήρωσε τὰς
ἀποφάσεις τῶν δυναστῶν καὶ ἀρχόντων, καὶ
τὰς ὠνόμασε Δίγεςον. Εὑρύνθησε δὲ 4.
καθηγητικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα περιεί-
χον ἐν συνόψει, ὅλην τὴν ὑπόθεσιν τῶν νό-
μων. Απέθανε τὸ 565. Μ. Χ.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ὁ μάρτυς, ἐγεννήθη τὸ
89. Μ. Χ. ἐπίσημος διδάσκαλος τῆς
Εκκλησίας. Κατήγετο ἀπὸ γονεῖς ἐθνι-
κοὺς, ὁ μὲν πατήρ του Πρίσκος, ὁ δὲ προ-
πάτωρ του Βάκχιος, ἦσαν ἀπὸ τὴν Αρα-
βίαν Νεάπολιν, τῆς ἐν Συρίᾳ Παλαιστί-
νης. Επειδὴ εἶχε μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν
Φιλοσοφίαν, ἐζήτηει πάντοτε νὰ σχετίζη-
ται μὲ διαφόρους φιλοσόφους, διαφόρων
αἱρέσεων. Τέλος ἐδόθη εἰς τὴν Πλατωνι-
κὴν φιλοσοφίαν. Συναναστραφεῖς δὲ καὶ
μὲ ἓνα γέροντα σεβάσιμον, ἐδιδάχθη παρ’
αὐτοῦ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου, ὡς διηγεῖται μόνος ἐν τῷ
πρὸς τὸν Ἰουδαῖον Τρύφωνα διαλόγῳ του.
Αφοῦ δὲ ἐβαπτίσθη, ὑπῆγεν εἰς τὴν Ῥώ-
μην, εἰς τοὺς χρόνους Ἀντωνίου τοῦ Πί-
ου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ παρέδρακε τὴν
ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν πρώτην ἀπολογία

Ε.Σ.Α. Ε.Σ.Κ.Π.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξέδωκε τὸν κατὰ τοῦ Τρύφωνος διάλογον. Αἰσυχναὶ φιλονεικίαι του μετὰ τῶν φιλοσόφων, ἐρέθησαν καὶ τὸν Κυνικὸν Κρησπον νὰ συνεργήσῃ δι' ἐπιβουλῆς, ὥστε νὰ καταψηφισθῆ ὡς Χριστιανὸς εἰς θάνατον, ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Ἀντωνίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ οὕτως ὑπέφερε τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, τὸ 163, Μ. Χ. Ὑπὸ τὸ ὄνομά του σώζονται πολλὰ συγγράμματα, τὰ μὲν γνήσια, τὰ δὲ διαφιλονεικούμενα. α'. λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς Ἕλληνας. β'. ἕτερος λόγος πρὸς αὐτοὺς, μέτινας περικοπᾶς. γ'. καὶ δ'. ἀπολογία πρώτη καὶ δευτέρα. ε'. περὶ Μοναρχίας Θεοῦ. ς'. διάλογος μετὰ τοῦ Τρύφωνος. ζ'. ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον. Ἐξεδόθησαν τὰ σωζόμενά του ἐν Λουτετίᾳ τῶν Παρισίων τὸ 1551, καὶ ἄλλαχού.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ἱστορικὸς· ἔζη ἐπὶ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς. Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Τρόγου Πομπηίου, εἰς βιβλία 44, ἧτις περιέχει τὰ συμβάντα, ἀπὸ τοῦ Νίνου βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων, ἕως τῶν ἡμερῶν τοῦ εἰρημένου αυτοκράτορος. Ἐξεδόθη εἰς τὰ Παρίσια τὸ 1823.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ, υἱὸς Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου, τυράννου τῶν Συρακουσῶν, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δίωνος, ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν Συρακούσας, καὶ βασιλεύσας ἀπολύτως δέκα χρόνους, ἐφρονεύθη τελευταῖον ὑπὸ τῶν Συρακουσίων.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ, ἐπίσημος Συρακούσιος, πατὴρ τοῦ Δίωνος καὶ τῆς Ἀριστομάχης, δευτέρου γυναικὸς τοῦ τυράννου Διονυσίου τοῦ πρώτου. Αἰλιανός.

ΙΠΠΑΡΧΙΑ, σύζυγος τοῦ Κράτητος Κυνικοῦ φιλοσόφου, μόνον ὅτι ἦτον ἀπὸ

ἐπίσημον οἰκογένειαν, δὲν ἐπροτίμησε κἀνέναν ἄλλον διὰ σύζυγον, ἐνῶ τὴν ἐπροτείνοντο πολλοὶ εὐγενεῖς, παρὰ τὸν Κράτητα. Πολλὰ ἐδοκίμασαν οἱ γονεῖς τῆς νὰ τὴν μεταπείσουν, καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Κράτης, ἀλλ' ἐσάθη ἀδύνατον. Ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν, νὰ ζήσῃ, ὡς αὐτὸς, κυνικὸν βίον, καὶ οὕτω τὴν ἐνυμφεύθη. Αὕτη συνέγραψε μετὰ ταῦτα φιλοσοφικὰς ὑποθέσεις, καὶ τινὰ ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπωνομασθέντα Ἀθεον. Ἐζη περὶ τὰ 310. Π. Χ.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ, ἦνθι τὸ 161. Π. Χ. ἦτον ἀπὸ τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας. Ἐγενε γνωστὸς διὰ τῆς Ἀστρονομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε μεγάλας προόδους. Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις ἔβαλε τὰ πρῶτα στοιχεία ταύτης τῆς ἐπιστήμης, κατὰ τὰς ἀποδείξεις τοῦ Εὐελίου· ἔκαμε πολλὰς καὶ μεγάλας παρατηρήσεις τῶν ἀστέρων ἐν Βιθυνίᾳ καὶ Ἰόδῳ. Σώζεται τούτου ἓνα ὑπόμνημα, εἰς τὰ τοῦ Εὐδόξου καὶ Ἀράτου φαινόμενα, καὶ κατάλογος ἀσερισμῶν. Ἐξεδόθησαν ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ 1567, καὶ ἐν Παρίσις τὸ 1630.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ Σταγειρίτης, φιλόσοφος, γνώριμος καὶ συγγενὴς τοῦ Ἀριστοτέλους. Συνέγραψε περὶ ἄρρενος καὶ θήλειως, περὶ γάμου, καὶ ἄλλα τινά.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. Συνέγραψε δράματα.

ΙΠΠΑΣΟΣ ἀπὸ τὴν Κύμην, Πυθαγορικὸς φιλόσοφος. Εἶπεν ὅτι ὁ χρόνος τῆς μεταβολῆς τοῦ Κόσμου εἶναι ὠρισμένος, καὶ ὅτι τὸ πᾶν εἶναι ἀεικίνητον καὶ πεπερατωμένον. Εἶναι καὶ ἕτερος Ἰππασος Λάκων, ὅστις συνέγραψε

πολιτείαν τῶν Λακόνων, εἰς Βι-
βλία. ε.

ΙΠΠΙΑΣ, περίφημος σοφιστῆς ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, μαθητῆς τοῦ Ηγη-
αδάμου. Εἴη τὸ 400. Π.Χ. Συνέγρα-
ψε διάφορα φιλοσοφικά καὶ ποιητικά
βιβλία, ἅτινα δὲν σώζονται. — 2) Ιππί-
ας υἱὸς τοῦ Πεισιστράτου καὶ ἀδελφὸς τοῦ
Ιππάρχου. Οἱ Ἀθηναῖοι μὴ δυνάμενοι
νὰ ὑποφέρωσι τὴν τυραννίαν του, τὸν
ἐξώρισαν ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν τὸ 494. Π.
Χ. Περιπλανώμενος ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἀρ-
καφρόνην, σατράπην τῆς Περσίας, καὶ
τὸν παρεκίνησε νὰ βιάσῃ τοὺς Ἀθηναί-
ους νὰ τὸν δεχθῶσι πάλιν εἰς τὰς Ἀ-
θήνας. Οταν ἐσάλη ἀπὸ τὸν Δαρσίον
στρατηγὸς Δάτις κατὰ τῆς Ἑλλάδος,
καὶ ἐπολέμησεν εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἦ-
το καὶ ὁ Ιππίας μετ' αὐτοῦ, ὅπου καὶ
ἐφονεύθη μαχόμενος ὑπὲρ τῶν Περσῶν.

ΙΠΠΙΟΒΟΤΟΣ, φιλόσοφος. Οὗτος εἶ-
πεν ὅτι, αἱ αἱρέσεις τῶν φιλοσόφων
εἶναι ἑννέα.

ΙΠΠΟΔΑΜΙΑ, ἐγέννησεν ἐκ τοῦ Πέ-
λοπος τὸν Ἀτρέα, Θυέστην, καὶ τοὺς λοι-
ποὺς τέσσαρας ἀδελφοὺς, τοὺς ὁποίους
ὁ Πίνδαρος ὀνομάζει ἡγεμόνας, ἡ δὲ
Ιπποδάμεια ἀπὸ τοῦ Ιπποδάμου ἀρχι-
τέκτονος τῆς Μελησοῦ, ὅσιν ἐκτίσε τὸν
Πειραιᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΙΠΠΟΔΑΜΟΣ, Σπαρτιάτης. Οταν ὁ
βασιλεὺς Ἀγίς εἶχεν ἔτοιμα τὰ στρα-
τεύματά του κατὰ τοῦ Ἀρχιδάμου, αὐ-
τὸς ἐπροσάχθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν
Σπάρτην, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς ἄλλας
ἐκεῖ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καθότι ἦτον
ὀρθοκοντούτης, καὶ ἀπομένως ἀνίκανος
εἰς ὁποιοὺν πόλεμον. Ἀλλ' ὁ Ιπποδαμος τὸν

ἀπεκρίθη, « δὲν εἶναι τάχα πλέον ἐντι-
μον, τὸ νὰ ἀποθνήσκῃ τις, μαχόμενος
ὑπὲρ τῆς πατρίδος; » Μετ' ὀλίγον ἤρ-
χισεν ἡ μάχη, καὶ αὐτὸς ἠθέλησε πραγ-
ματικῶς ν' ἀποδείξῃ, πόσον κατεφρό-
νει τὸν θάνατον. Οθεν μαχόμενος πλη-
σίον τοῦ βασιλέως, ἔπεσε πληγωμένος.

ΙΠΠΙΟΔΑΜΟΣ, ἐνδοξος ἀρχιτέκτων.
Οὗτος ἠκοδόμησε τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰς
Ἀθήνας, ὅπου καὶ κατῴκει. Τὸν οἶκόν
του τὸν ἀφιέρωσεν εἰς τὸ δημόσιον. Ο
Ἀριστοφάνης λέγει, ὅτι ὁ Ιπποδαμος ἦ-
το πολλὰ ἀγαπητὸς εἰς τὰς Ἀθήνας,
ἄλλ' ὅτι χύνει δάκρυα, βλέπων πολλοὺς
ἀπολαμβάνοντας τὰ κέρδη τῆς πόλε-
ως ἀναξίως.

ΙΠΠΟΔΙΚΗ, μία τῶν πεντήκοντα
θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ. Ἀπολ.

ΙΠΠΟΘΑΛΗΣ, υἱὸς τοῦ Ιερωνύμου,
Ἀθηναῖος, ἐκ τῶν προσώπων τοῦ δια-
λόγου τοῦ Πλάτωνος, Λύσιν ἐπιγραφό-
μενον. Πλάτ.

ΙΠΠΟΘΟΟΣ, υἱὸς τοῦ περιφήμου λι-
σοῦ Κεράνονος, ὅσιν μετὰ καιρὸν ἐγι-
νε καὶ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἀρκαδίαν.
Πχυσαν.

ΙΠΠΟΘΟΟΣ, εἰς τῶν πεντήκοντα υἱ-
ῶν τοῦ Αἰγύππου, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς
Δαναΐδος· Γοργίας. Ἀπολδ.

ΙΠΠΟΚΛΗΣ, υἱὸς τοῦ Φρικίου Θεσ-
σαλὸς, ὅσιν ἐνίκησεν εἰς τοὺς Πυθικοὺς
ἀγῶνας. Τοῦτον ὁ Πίνδαρος ἐξυμνεῖ πολ-
λαχοῦ.

ΙΠΠΟΚΛΕΪΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Τησάν-
δρου, εἰς τῶν ἐπισημοτέρων καὶ πλου-
σιωτέρων πολιτῶν Ἀθηναίων, ὅσιν ἐλ-
θὼν εἰς τὴν Σικυῶνα, διὰ νὰ λάβῃ εἰς
γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως

Κλεισθένους, ἐχόρευσε ἴδιον τεχνικὸν χορὸν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις ἰδὼν αὐτὸν τοσοῦτον ἀσέμνως χορεύοντα, δὲν ἔδωκε τὴν θυγατέρα του.

ἸΠΠΟΚΛΟΣ, ἡγεμὼν τῆς πόλεως Λαμφάκου, σύγχρονος τοῦ βασιλέως Δαρείου τοῦ Ἰσάσπου καὶ πατὴρ τοῦ Αἰαντίδου. Ηρόδ.

ἸΠΠΟΚΟΡΥΣΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἰπποκόοντος βασιλέως τῆς Σπάρτης. Απολδ. Ἄλλος, εἰς τῶν πεντήκοντα υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Δαναΐδος Ἰπερίπτης. Απολδ.

ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὁ Κῶος, ὁ περιβόητος πατὴρ τῆς Ἰατρικῆς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα διαλάμπει εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας, ἐγεννήθη τὸ 460. Π.Χ. Διδέχθη τὴν Ἰατρικὴν ἐκ νεαρᾶς του ἡλικίας, παρὰ τοῦ πατρὸς του Ηρακλείδους. Ἡ μήτηρ του ὠνομάζετο Πραξιθία, ἣτις κατήγετο ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ηρακλέους. Αὐτὸς ἀνετρέφη μὲ τὰ σοφιστικὰ μαθήματα τῆς τέχνης· φύσις δὲ ὁμοῦ καὶ τέχνη, συνέδραμον, διὰ νὰ τὸν ἀποκαταστήσωσι πατέρα τῆς Ἰατρικῆς, ὅστις μέχρι τὴν σήμερον θεωρεῖται ὡς τοιοῦτος. Αἱ πρῶται γνώσεις τῆς τέχνης ἐφέρθησαν εἰς τὴν Ελλάδα παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἢ Αἰσκουλαπίου, ὅστις ἐβασίλευσε εἰς τὴν Θεσσαλίαν, πρὸ 1300. ἐτῶν Π.Χ. καὶ δι' αὐτὴν τὴν εὐεργεσίαν κατετάχθη εἰς τὸν χορὸν τῶν ἡμιθέων. Ἡ Ἰατρικὴ ἦτον ἰδιαίτερον προνόμιον τῶν Ἀσκληπιαδῶν. Ἡ φύσις ἐπλούτισε μὲ τὰ σπανιώτατα δῶρά της τὸν Ἰπποκράτην. Περιῆλθεν ὅλην τὴν Ελλάδα, τὴν Ἀσίαν, τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὰ ἀρκτικά μέρη ἕως

τὴν Σκυθίαν, τὸν περισσότερον καιρὸς τῆς ζωῆς του διέτριψεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Θράκην. Εἰς αὐτὰς τὰς περιηγήσεις παρετήρησε μὲ ἀκρίβειαν τὴν θέσιν καὶ φύσιν τῶν τόπων, τὰς διαφορὰς τῶν κλιμάτων, τὸν ἀέρα, τὰς διαφορὰς ἐπιδημίας, τὰ ἦθη τῶν ἐγχωρίων καὶ ἄλλα διάφορα. Τίς δὲν θαυμάζει τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς τούτου! Οὗτος ὁ μέγας οὗτος φῶς, ὅστις ἐδιωρίσθη ἐκ φύσεως διὰ νὰ δείξῃ τὴν Ἰατρικὴν εἰς τὴν γῆν, ὅταν ἐπαριθμῆ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀληθοῦς ἱατροῦ, ζωγραφίζεται τρόπον τινὰ ὁ ἴδιος, καὶ καθιστορεῖ τὴν εἰκόνα τῆς ἐναρέτου ψυχῆς του. ὁ ἱατρός, λέγει, πρέπει νὰ ᾔηται σεμνὸς εὐσχήμων, χαρίης, ἀπρόσιτος εἰς πάντα, νὰ ἔχη πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀγιότητα τοῦ ἐπαγγέλματός του, νὰ ᾔηται μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ ὁ φόβος, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ζήλοτυπία, μακρὰν ἡ οἴησις καὶ ἀλαζονεία, ἢ φιλαργυρία, καὶ αἰσχροκέρδεια, μακρὰν ἡ κολακεία, καὶ ἡ πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ προὔχοντας δουλοπρεπὴς χαμέρπεια· νὰ ἀποφεύγῃ τὴν πολυλογίαν, τὰς λογομαχίας καὶ ἔριδας, νὰ ἀποκρίνεται εἰς τὰς ἐρωτήσεις μὲ γλυκύτητα, καὶ ἀπλότητα, χρεωσθεῖ νὰ φέρηται σεμνῶς εἰς τὰς μετὰ τῶν γυναικῶν συναναστροφάς· νὰ ᾔηται πρόθυμος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του, θεοσεβὴς ἀλλ' οὐ δεισιδαίμων, τίμιος εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ζωῆς του, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἐνάρετος κατὰ πάντα. Οὗτος ὁ ἐνδοξὸς ἀνὴρ, ὡς φιλόπατρις καὶ φιλέλλην διεφύλαξεν εἰς τὴν ψυχῆν του τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς ἐλευθερίας· οὗτος δὲν ἐδειλίασε ποτὲ τὰς ἀπειλὰς τῶν

γάνων, οὔτε τὰ ὄπλα τῶν βαρβάρων, καθὼς φαίνεται εἰς τὴν ἀκόλουθον διήγησιν. Ἡ Περσία ἤρηνιζετο ὑπὸ λοιμικῆς ἀσθενείας, ἣτις διέφθειρε τὰ στρατεύματα τοῦ Αρταξέρξου· εἰδοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν μεγάλην φήμην τοῦ Ἱπποκράτους, ἐπρόσχεε νὰ τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὸ βασιλεῖόν του, ὑποσχόμενος εἰς αὐτὸν μεγάλας ἀμοιβάς, καὶ ὅσας τιμὰς ἤθελε ζητήσῃ, ἀλλ' ὁ ἑνάρπτος Ἰατρός ἀπεκρίθη, μὲ τὰς Λακωνικὰς καὶ γενναίας ἐκείνας φράσεις, αἱ ὅποια πρέπει νὰ μὲνωσιν ἀνεξάληπτοι εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐλευθέρων ψυχῶν. «Γράφατε λέγει εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι ἔχω εἰς τὴν πατρίδα μου ὅλα τὰ πρὸς τὴν ζῆν ἀναγκαῖα, καὶ ἡ πατρίς μου ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐμέ· ὅτι σοχίζομαι ἀνάξιον ἑνὸς Ἑλλήνου, νὰ ἐπιθυμῇ τὰ πλοῦτη, καὶ τὰς δόξας τῶν βαρβάρων, καὶ νὰ παραδῶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος του· ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω δουλεύσει ποτὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος μου, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας.», Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἐτίμησαν μὲ χρυσοῦν στέφανον, τὸν ἔγραψαν πολίτην, καὶ τῷ ἀπέδωκαν πολλὰς ἄλλας τιμὰς. Ο θεσπέσιος οὗτος ἀνὴρ, καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κοινὸς εὐεργέτης, φθάσας εἰς γῆρας βαθύ ἀπέθανεν εἰς Λάρισσαν, εἰς ἡλικίαν 104. χρόνων, ὅπου φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον ὁ τάφος του. Ἀνθιμος ὁ Γαζῆς ἀναφέρει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ βιβλιοθήκη, ὅτι εἶδε τὸν τάφον τούτου τοῦ θείου ἀνδρός, ἔξω τῆς πόλεως Λαρίσσης, μεταξύ τῶν Ὀθωμανικῶν μνημάτων, ἀλλ' ὅτι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιγράψῃ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ τά-

φου. Μυριάδες ἀνθρώπων ἀποθηήσκουσι καθεκάστην, καὶ ἡ ἔλλειψις τούτων ἀναπληροῦται ἀμέσως ὑπὸ τῆς γεννήσεως ἄλλων. Ο θάνατος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἀφίνει τοιαύτην ἔλλειψιν εἰς τὸν κόσμον, ὅπου ἡ φύσις διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ, χρειάζεται δλοκλήρους αἰῶνας· Πόσοι αἰῶνες παρήλθον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἱπποκράτους! ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν εἶδεν ἔτι δεύτερον Ἱπποκράτην. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἱπποκράτους, Θεσσαλὸς καὶ Δράκων, καὶ ὁ γαμβρὸς του Πολύβου, ἐστέρησαν τὴν καλουμένην παλαιὰν δογματικὴν αἴρεσιν. Ἐδοξάμηνοντα δύο συγγράμματα ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Ἱπποκράτην, τὰ πάντα εἶναι ἀξιόπιστα, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι αἱ ἐφεξῆς. α'. Περὶ ἐπιδημιῶν. β'. Προγνωστικά. γ'. Αφορισμοί. δ'. Περὶ ἀέρων, ὑδάτων καὶ τόπων, σύγγραμμα κλασικόν. ε'. Περὶ διαίτης ὀξέων.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶος, καὶ αὐτὸς ἰατρός, υἱὸς τοῦ Γνωσιδίκου, ἀπὸ τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιαδῶν.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶος ἰατρός, υἱὸς τοῦ Θεσσαλοῦ, ἔκγονος τοῦ μεγάλου Ἱπποκράτους. Συνέγραψε περὶ Ἰατρικῆς.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶος ἰατρός, υἱὸς τοῦ Δράκοντος, ἀπὸ τὸ ἴδιον γένος, ὅστις ἰάτρεισε τὴν Γωξάνην. Ἐγραψε καὶ αὐτὸς περὶ Ἰατρικῆς.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶος ἰατρός, υἱὸς τοῦ Θουβραίου, ἀπὸ τὸ αὐτὸ γένος. Ἐγραψεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶος ἰατρός, υἱὸς τοῦ Πραξιάνκτου, ἀπὸ τὸ αὐτὸ γένος. Ἐγραψε περὶ Ἰατρικῆς.